

★ MESİH'TE BİRLİK ★

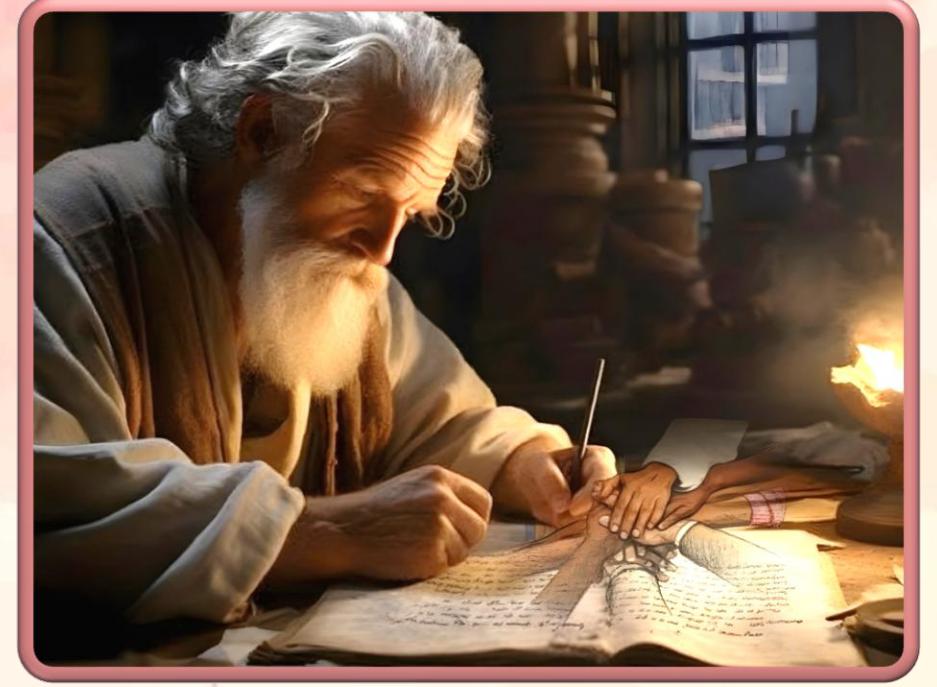
“Kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesih’in adıyla sizlere yalvarıyorum: Hepiniz aynı fikirde olun, aranızda bölünmeler olmasın; aynı düşünce ve aynı yargıyla birleşin” (1. Korintliler 1:10, ESV)

Korintlilere selam verdikten ve ruhsal büyümeleri için onları övdükten sonra, Pavlus o kiliseyi etkileyen sorunların ilkini ele alır: birlik eksikliği.

Korintlilere yazdığı mektuplar ve Pavlus'un yazdığı diğer mektuplar boyunca, onun bu sorunu çözmek için bize nasıl yol gösterici ilkeler sunduğunu görüyoruz; bu sorun, günümüz kiliselerini de etkileyebilir.

Başlangıçtan itibaren bir nokta açıktır: Kilisede birlik, insan çabasıyla sağlanamaz. Yalnızca İsa'ya odaklanarak birliğe ulaşabiliriz.

⇒ Ayrılıkçılığa yol açan sorunlar:

➔ Bölünmeler ve çekişmeler

⇒ Birliği nasıl koruyabiliriz:

➔ İsa'da birlik

➔ Bilgelik ve olgunluk

➔ Hizmet ve alçakgönüllülük

➔ Liderlere saygı

AYRILIĞA NEDEN OLAN SORUNLAR

AYRILIKLAR VE ANLAŞMAZLIKLAR

"Kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla size yalvarıyorum: Hepiniz aynı fikirde olun, aranızda bölünmeler olmasın; aynı düşünce ve aynı yargıyla birleşin."

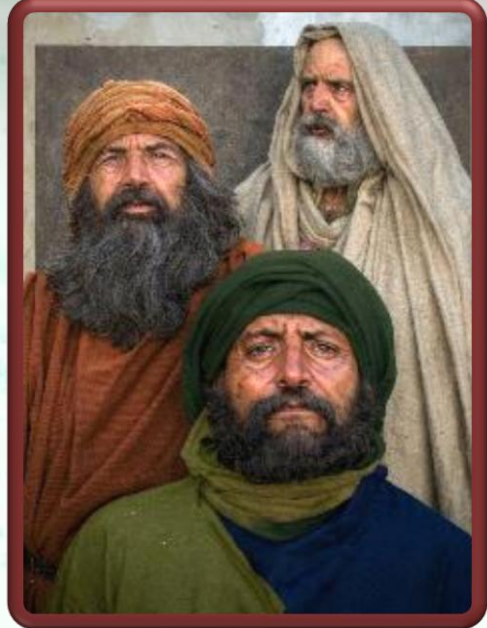
(1 Korintliler 1:10)

Korint kilisesinde hangi bölünmeler vardı (1 Korintliler 1:12)?

Korint'ten çeşitli liderler geçmişti ve her inananın kendi favori vaizi vardı (Pavlus, Apollos, Petrus...). Bu durum, aralarında anlaşmazlıklara yol açacak kadar ilerlemişti (1 Kor. 1:11).

Hepsi ortak bir mesajı vaaz ettiklerinin farkında olmadan, önemsiz hususlara odaklandılar (1 Korintliler 3:5-8).

Yavaş yavaş, kilisenin yaşamı da bundan etkilenmeye başlamıştı (1 Korintliler 3:3). Birlik eksikliği, Rab'bin Sofrası'nın kutlanışını bozmuştu (1 Korintliler 11:33) ve hatta birbirlerini mahkemede dava edecek kadar ileri gitmişlerdi (1 Korintliler 6:1).

BİRLİĞİ NASIL KORUYABİLİRİZ?

İSA'DA BİRLİK

"Sizi Oğlu, Rabbimiz İsa Mesih ile paydaşlığa çağıran Tanrı sadıktır." (1 Korintliler 1:9)

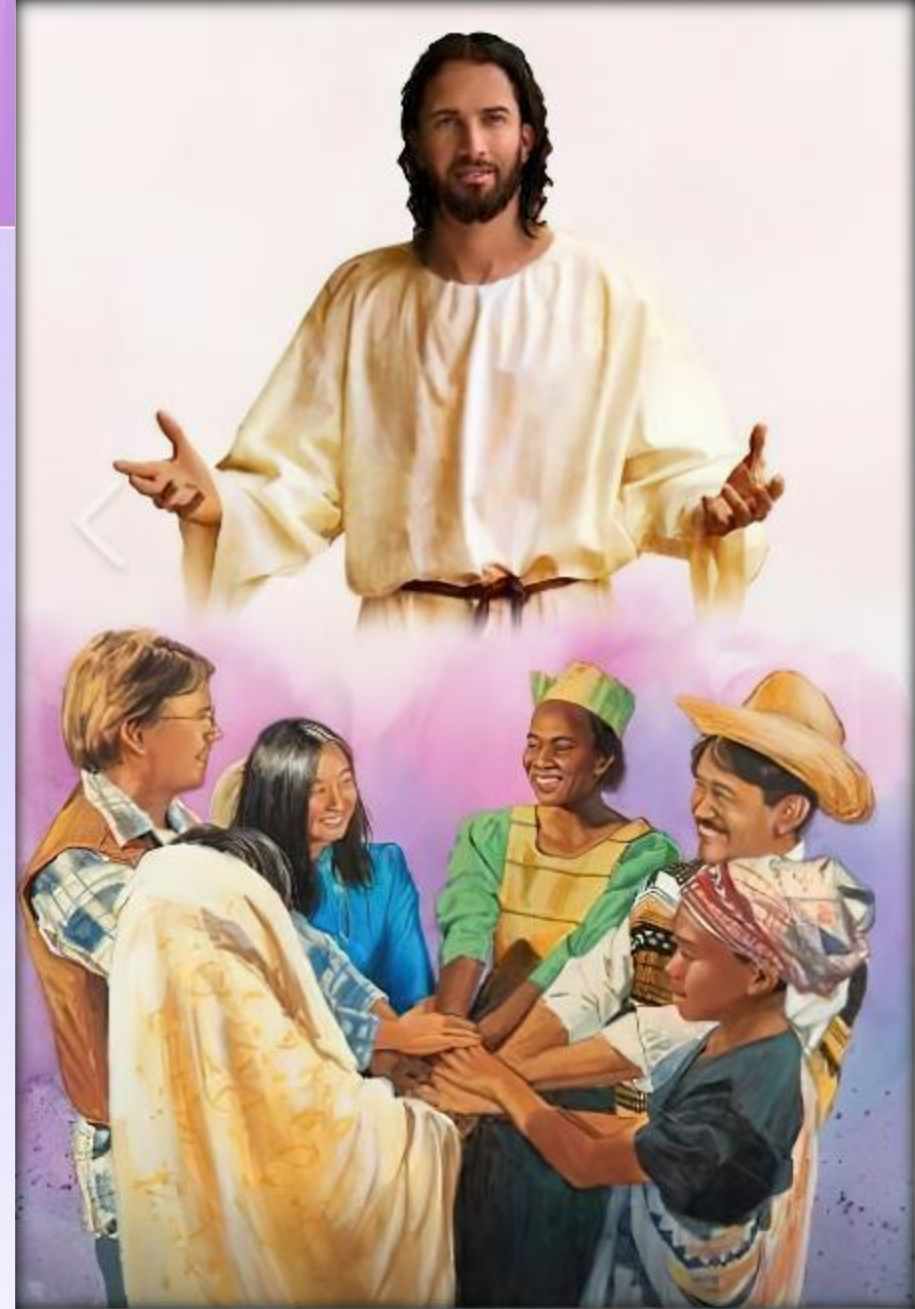
"Mesih bölünmüş mü? Pavlus sizin için çarmıha gerildi mi? Yoksa Pavlus'un adıyla mı vaftiz oldunuz?" (1 Korintliler 1:13). Pavlus bu sorularla onların düşüncelerini sağlamak istiyor.

Birlik, ancak İsa'yı Rabbimiz olarak kabul etmekle sağlanabilir. Birlik, bir kardeşin düşüncelerine veya fikirlerine bağlı kalarak ya da kapalı gruplar oluşturarak sağlanmaz.

Ancak İsa'daki birlik, tekdüzelik değildir. Bu, her konuda aynı şekilde düşünmemiz ya da hepimizin aynı şekilde davranmamız gerektiği anlamına gelmez.

Küçük fikir ayrılıkları, her birimizin sahip olduğu farklı armağanlar, Mesih'e odaklandıklarında ayrılık yaratmak yerine birlik yaratır (1 Korintliler 12:12-13, 25, 27).

Kilisedeki birlik, ancak benliğe ölmek ve İsa için yaşamakla sağlanır.

BİLGELİK VE OLGUNLUK

"Kardeşlerim, size Ruh'la yaşayan insanlar olarak değil, hâlâ dünyevi olan, Mesih'te henüz bebek gibi olan insanlar olarak hitap etmek zorunda kaldım." (1 Korintliler 3:1)

Pavlus, olgunlaşmamış Hristiyanları "Mesih'te çocuklar" ve "bedensel" olarak adlandırır (1 Korintliler 3:1). Bu tür Hristiyanlar, İsa'dan çok insanlara odaklanırlar.

Bazı liderlere diğerlerinin aleyhine aşırı önem verildiğinde, kiliseyi bölen gruplar oluşur. Bu, olgunlaşmamışlığın bir sonucudur.

Bu nedenle Pavlus, bizi Mesih'te olgunluğa erişmeye davet eder (1 Korintliler 2:6).

Olgunlaşmamış

Onlar çocuklar gibidir
(1 Korintliler 3:1)

Sütle beslenirler
(1 Korintliler 3:2)

Onlar bedenseldirler
(1 Korintliler 3:3)

Başkalarının görüşlerinden etkilenirler
(1 Korintliler 3:4)

Yetişkin

Onlar yetişkinlerdir
(1 Korintliler 14:20)

Katı yiyecekler yerler
(İbraniler 5:14)

Onlar ruhsaldır
(1 Kor. 2:13)

Ruhsal ayırt etme yeteneğine sahiptirler
(1 Korintliler 2:14)

HİZMET VE ALÇAKGÖNÜLLÜLÜK

“Öyleyse bizi şöyle görmelisiniz: Mesih’in hizmetkarları ve Tanrı’nın açığa çıkardığı sırların emanetçileri olarak.” (1 Korintliler 4:1)

Tıpkı bugün olduğu gibi, birinci yüzyılda da insanlar siyasi, felsefi, dini ve diğer inançlar nedeniyle bölünmüştü. Bu düşünce tarzının kiliseye sızmasını ve bölünmeye yol açmasını nasıl önleyebiliriz?

Liderlerin tutumu bu konuda önemli bir rol oynar. Kilise liderleri, hizmetkar olarak üstlendikleri rolün farkında olmalıdır. Onlar kilisenin sahipleri değildir; sadece Mesih adına kiliseyi yönetirler.

Kilisenin lideri İsa’dır; diğer herkes ise “Mesih’in hizmetkarları” olarak kiliseyi yönetir (1 Korintliler 4:1).

Yöneten hizmetkar, Rabbinin davrandığı gibi davranmalıdır: her zaman alçakgönüllülükle kendini başkalarının hizmetine sunmaya istekli olmalıdır (Filipililer 2:3-8).

Sadece liderler değil, her bir üye de bu şekilde davranırsa, kilisede ne kadar büyük bir birlik olurdu?

LİDERLERE SAYGI

"Yöneticilerden beklenen şey, sadık bulunmalarıdır." (1 Korintliler 4:2)

Liderlerin çevresinde rekabet ve hizipçilik olması, onları reddetmemiz gerektiği anlamına gelmez. Aksine, Pavlus, Apollos'un hizmetini ve Korint'teki çalışmalarını destekledi ve savundu (1 Korintliler 3:5-6; 4:6; 16:12).

Liderler sadakatle hareket ettiklerinde, onurlandırılmaya layık olurlar (1 Kor. 4:2; 1 Tim. 5:17). Ancak bu onuru görmeseler bile, kendilerini yargılayacak olanın insanlar değil, Tanrı'nın kendisi olduğunu bildikleri için sadık kalırlar (1 Kor. 4:3-4).

Hristiyan liderler, kardeşleri uğruna acı çekmeye ve hatta gerekirse hizmetleri uğruna ölmeye hazır olarak İsa'nın izinden giderler (1 Kor. 4:11-13; 2 Kor. 11:23-28).

Ne liderler ne de üyeler birbirleriyle kavga etmeye ya da tartışmaya çağırılmışlardır; aksine, İsa'yı övmek ve çarmıhın mesajını duyurmak için birleşmeye çağırılmışlardır.

Frank ve Walter Bond, İspanya'daki ilk misyonerlerdi. Walter, 1914 yılında Jaén'de imanı uğruna canını feda etti.

“Kilisedeki kusursuz birliği, ancak Mesih’e benzer hoşgörü ruhu mükemmelleştirebilir. Şeytan ayrılık tohumları ekebilir; ancak Mesih, anlaşılamayan unsurları uyumlu hale getirebilir.... Kilisenin bireysel çalışanları olarak sizler, Tanrı’yı her şeyden üstün bir şekilde sevip komşunuzu kendiniz gibi sevdiğinizde, o zaman birlik içinde olmak için zorlu çabalar gerekmeyecek, Mesih’te birlik olacak, şikâyet edenlerin kulakları kapanacak ve kimse komşusuna karşı bir suçlama yöneltmeyecektir. Kilise üyeleri sevgiyi ve birliği önemserler ve tek bir büyük aile gibi olurlar. O zaman, Tanrı’nın Oğlu’nu dünyaya gönderdiğine tanıklık edecek belgeleri dünyaya sunacağız.”

EGW (Mesih’i Yansıtmak, 5 Temmuz)